

Határtalanul! kirándulás

2025.04.14-16.

Csallóköz, Mátyusföld, Nyitra és Pozsony környéke

1.nap

Az első csoportkép elkattintása után reggel 7 órakor elindultunk a szlovák határ felé.

Az első megállónk Pozsony volt. Az idegenvezetőnk először a várba kalauzolt el bennünket. 85 m magasból gyönyörű panoráma nyílt a Dunára. De láttuk a nevezetességeket is a városban, amelyek közül aztán néhányat később közelebbről is megtekinthettünk. A vár franciakertjét mindannyian ámulattal szemléltük.

A várból az Óvárosba tartó séta során megtekinthettük a gótikus Szent Márton székesegyházat. Megismerkedtünk a történelmi múlt emlékeit tükröző belvárossal (Mihály-kapu, Academia, Istropolitana, Prímás-palota, a ferencesek temploma).

Galántára utaztunk tovább az Esterházy-család ősi rezidenciájához, a neogótikus kastélyhoz, melynek felújítása négy éve kezdődött. Az újra teljes pompájában tündöklő épületrészek megcsodálása után a kastélyparkban felkerestük Kodály Zoltán fejszobrát.

Napunk Alsóbodokon folytatódott. Ifj. Csámpai Ottóval, az Esterházy János Zarándokközpont igazgatójával találkoztunk. A szívélyes fogadtatás után először megnéztünk Esterházy János életéről egy összefoglalót, illetve a zarándokközpont felavatását bemutató kisfilmet, majd felsétáltunk a dombtetőre, s fejet hajtottunk a mártír politikus sírja előtt.

Estefele érkeztünk meg Felsőszelibe, szállásunkra. A szobák elfoglalása után megvacsoráztunk. A napot a gyerekek focizással zárták Budapestről érkezett diákokkal, akik szintén „Határtalanul!” kiránduláson vettek részt.

2. nap

A bőséges reggeli után Deáki felé vettük utunkat. Az ősi, Szűz Mária tiszteletére épített kéttornyos középkori templomban megtudtuk, hogy itt találták meg legősibb magyar nyelvemlékünket, az Ómagyar Mária-síralmat.

A nagycétényi alapiskolában már vártak bennünket a diákok és a pedagógusok. Az igazgatónő köszöntője után nyolcadikos diákok mutatták be iskolájukat, településüket, majd az énekar előadását hallgattuk meg. Ajándékkal köszöntük meg a szíveslátást, s mi is megismertettük velük iskolánkat, falunkat. A gyerekek nagyon hamar megtalálták a közös hangot. Az iskola bejárása után kisebb csoportokban játszottak, beszélgettek egymással.

Szemerklő esőben értünk meg Nyitrára. A Várhegyre menet elhaladtunk a Nagyboldogasszony-szoborcsoport, más néven Fogadalmi pestisoszlop mellett, meghallgattuk Corgon legendáját, s végül felérve megtekintettük a püspöki várat és a Szent Emmerám székesegyházat, a Felvidék legrégebbi egyházmegyei templomát.

Túránkat (5km) a Zobor-hegyre az éjszakai eső elmosta, de nem maradtunk természetjárás nélkül. A hegy lábánál Zobordarázson álltunk meg, s sétáltunk fel a település felett álló román stílusú Szent Mihály templomhoz. A természettel itt is meg kellett küzdeni. A sár helyett az erős szél nehezítette utunkat.

A napot egy finom vacsorával zártuk.

3. nap

A reggeli és a szívélyes vendéglátás megköszönése után kis sétát tettünk még a településen, s tovább ismerkedtünk a Felvidék történelmével.

Dunaszerdahelyen a Csallóközi Múzeumban kaptunk nagyon részletes tárlatvezetést. Régészeti leletek mellett számos néphagyománnyal kapcsolatos tárgyat is megnéztünk, s ismerkedtünk meg olyan régi foglalkozásokkal, mint például az aranymosás.

Bősnél megnéztük a vízlépcső hatalmas erőművét és zsilipjeit. Érdekes volt a látvány a busz jobb és bal ablakán kinézve, hogy a Duna vízszintje méterekkel tér el egymástól. S ezt a hatalmas kontrasztot láttuk két zsilip között is, ahol a hajókat emelik át.

Ezután Gútára a Kis-Duna régi medréhez utaztunk, ahol egy úszó hajómalmot kerestünk fel. A gyönyörű természeti környezetben található malomhoz Közép-Európa leghosszabb fedett fahídján átsétálva jutottunk el. Megismertük egy hajómalom működését, s még azt is megtudtuk, hogy nálunk, Magyarországon is kapható a helyi liszt.

Kirándulásunk utolsó állomása Komárom volt. Először az erődben tettünk vezetett sétát. Nagy érdeklődéssel hallgattuk a történelmi tényeket és érdekességeket. A teljesen sötét katakombákban kialakított labirintuson is végig lehetett „tapogatózni” a bátraknak. Így ők megtapasztalhatták, milyen érzés, ha nem látunk. Majd a főtérre (Klapka György tér) mentünk, ahol egy finom fagyitól felfrissülve indultunk városnézésre. A legérdekesebb látnivaló az Európa-udvar volt, amelyet a Zichy-palota udvarán alakítottak ki. Minden ház egy-egy európai ország jellegzetes építészeti stílusát adja vissza.

Igazán programgazdag, élménydús három napot töltöttünk a Felvidéken.

Nagy élmény volt megtapasztalni, hogy – bár átléptük az országhatárt – mindenhol hallottunk magyar szót, és magyar nyelven tudtunk kommunikálni. Számos – a történelmünk szempontjából jelentős – helyen jártunk, s gazdagodtak ismereteink történelmi, néphagyományokhoz kapcsolódó, kulturális, művészeti területen.

Készülnek azok a plakátok, amelyekkel a gyerekek a megismert helyszíneket, a meghallgatott információkat, ismereteket és az élményeiket osztják meg diáktársaikkal. A Magyar Összetartozás Napja megemlékezés keretében kerülnek majd ki az iskola aulájába ezek az alkotások.